23/05/2023

Εκκλησία της Κύπρου: Λέει “όχι” στην ποινικοποίηση της ελεύθερης θρησκευτικής έκφρασης - Αντίδραση στην πρόταση νόμου για τον Ποινικό Κώδικα

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Ως ισοπέδωση της ελεύθερης θρησκευτικής έκφρασης και των πεποιθήσεων του Κυπριακού λαού χαρακτηρίζει η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου την πρόταση νόμου που τροποποιεί τον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο, με την προσθήκη νέου άρθρου 233Β: «Ψευδοθεραπείες μεταστροφής… »

“Το φύλο προσδιορίζεται από τη φυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος και δεν αποτελεί στοιχείο επιλογής, αυτοπροσδιορισμού, η μεταβολής κατά βούληση”, ξεκαθαρίζει η Ιερά Σύνοδος η οποία επισημαίνει ότι παραμένει πιστή στη

διδασκαλία της Αγίας Γραφής και διατηρεί το δικαίωμα της να εκφέρει άποψη και να συμβουλεύει πιστούς επί τέτοιων θεμάτων.

Η Ιερά Σύνοδος συνήλθε εκτάκτως χθες, Δευτέρα 22 Μαΐου 2023, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου **Αρχιεπισκόπου κ.κ. Γεωργίου** και σύμφωνα με τον ανακοινωθέν θεωρεί ότι με την προτεινόμενη τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα:

α) παραβιάζεται και ποινικοποιείται η θρησκευτική ελευθερία του ανθρώπου, η οποία κατοχυρώνεται από το **άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,** το οποίο σαφώς προβλέπει την ελεύθερη και απρόσκοπτη έκφραση των θρησκευτικών πεποιθήσεών του, «δημόσια η κατ᾽ ιδίαν, μέσω της λατρείας, της διδασκαλίας και της άσκησης των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών».

β) Ποινικοποιείται η μακραίωνη παράδοση της Πατρίδας μας, η οποία θέλει τους πιστούς, οι οποίοι εμπιστεύονται ελεύθερα την ποιμαντική φροντίδα της Εκκλησίας, να καταφεύγουν σ᾽ αυτή συμβουλευτικά.

γ) Ποινικοποιείται το αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου να αποφασίζει ελεύθερα, να επιλέγει και αναζητεί, στο πλαίσιο της νομιμότητας και της θρησκευτικής ελευθερίας, στήριξη και πνευματική καθοδήγηση σε ζητήματα, τα οποία είναι άκρως προσωπικά και ευαίσθητα, για τα οποία μπορεί, στο τέλος, να αποφασίζει ο ίδιος για την αποδοχή τους η μη.

Κάλεσμα στους βουλευτές

“Η Εκκλησία δεν μπορεί να εξαναγκάζεται στη σιωπή προς χάριν της Παγκοσμιοποίησης και της λεγόμενης Νέας Τάξης Πραγμάτων” τονίζει η Εκκλησίας της Κύπρου και προσθέτει κατηγορηματικά ότι: *“υπό το πρόσχημα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν μπορεί μια ομάδα ανθρώπων να επιβάλλει τον τρόπο ζωής της στους άλλους και ούτε το έργο της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να υπηρετεί πολιτικά η άλλα συμφέροντα ψηφοθηρίας η και δημοσίας προβολής”*.

Η Εκκλησία μπορεί να συνεργαστεί άριστα με ανθρώπους που δεν έχουν καμία θρησκευτική πίστη ή μεταφυσική αναφορά και να μοιραστεί μαζί τους τον σεβασμό στην ελευθερία του ανθρώπου, αναφέρει και καλεί τους βουλευτές της Μεγαλονήσου να μην εκθεμελιώσουν ό,τι υγιές απέμεινε σ’ αυτό τον τόπο.

*"Ο **πνευματικός εκφυλισμός της κοινωνίας** δεν είναι το καλύτερο για ένα λαό που αγωνίζεται για την εθνική του επιβίωση"*, καταλήγει.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν:

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου συνῆλθε σήμερα, Δευτέρα, 22 Μαΐου 2023, σὲ ἔκτακτη συνεδρία, ὑπὸ τὴν προεδρία τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν πρόταση νόμου ποὺ τροποποιεῖ τὸν περὶ Ποινικοῦ Κώδικα Νόμο, μὲ τὴν προσθήκη νέου ἄρθρου 233Β: «Ψευδοθεραπεῖες μεταστροφῆς… ».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παραμένει πιστὴ στὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὅτι δύο φῦλα, «ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν ὁ Θεός». Θεωρεῖ ἐπίσης ὅτι τὸ φῦλο σὲ κάθε ἄνθρωπο εἶναι δῶρο δοσμένο ἀπὸ τὸν Θεό, τὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς. Τὸ φῦλο προσδιορίζεται ἀπὸ τὴ φυσιολογία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ δὲν ἀποτελεῖ στοιχεῖο ἐπιλογῆς, αὐτοπροσδιορισμοῦ, ἢ μεταβολῆς κατὰ βούληση.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει καὶ οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχει τὴ δυνατότητα ἐπιβολῆς τῆς θέσης της στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ εὐαγγελικὸς λόγος εἶναι σαφής: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν…». Διατηρεῖ ὡστόσο τὸ δικαίωμά της νὰ ἐκφέρει ἄποψη καὶ νὰ συμβουλεύει τοὺς πιστούς.

Ἡ τροποποίηση τοῦ Νόμου καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πιὸ πάνω ἄρθρου στὸν Ποινικὸ Κώδικα ἰσοδυναμεῖ μὲ ἰσοπέδωση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλεύθερης θρησκευτικῆς ἔκφρασης καὶ τῶν πεποιθήσεων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ποὺ προστατεύονται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 τοῦ Συντάγματος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μὲ βάση αὐτὰ θεωροῦμεν ὅτι:

α) παραβιάζεται καὶ ποινικοποιεῖται ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία κατοχυρώνεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖο σαφῶς προβλέπει τὴν ἐλεύθερη καὶ ἀπρόσκοπτη ἔκφραση τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεών του, «δημόσια ἢ κατ᾽ ἰδίαν, μέσω τῆς λατρείας, τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἄσκησης τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετουργιῶν».

β) Ποινικοποιεῖται ἡ μακραίωνη παράδοση τῆς Πατρίδας μας, ἡ ὁποία θέλει τοὺς πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύονται ἐλεύθερα τὴν ποιμαντικὴ φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ καταφεύγουν σ᾽ αὐτὴ συμβουλευτικά.

γ) Ποινικοποιεῖται τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀποφασίζει ἐλεύθερα, νὰ ἐπιλέγει καὶ ἀναζητεῖ, στὸ πλαίσιο τῆς νομιμότητας καὶ τῆς θρησκευτικῆς

ἐλευθερίας, στήριξη καὶ πνευματικὴ καθοδήγηση σὲ ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄκρως προσωπικὰ καὶ εὐαίσθητα, γιὰ τὰ ὁποῖα μπορεῖ, στὸ τέλος, νὰ ἀποφασίζει ὁ ἴδιος γιὰ τὴν ἀποδοχή τους ἢ μή.

Ἡ Πολιτεία θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίζει τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἀνεξαιρέτως. Αὐτὰ τὰ δικαιώματα τὰ ἔχουν καὶ οἱ πολίτες ποὺ ἀσκοῦν τὴν πίστη τους, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ τοὺς κανόνες καὶ τὰ δόγματα τὰ ὁποῖα διαχρονικὰ ἰσχύουν στὴν Ἑλληνορθόδοξή μας Παράδοση. Ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαναγκάζεται στὴ σιωπὴ πρὸς χάριν τῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς λεγόμενης Νέας Τάξης Πραγμάτων. Τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτη νὰ ἐκφράζει ἐλεύθερα τὶς ἀπόψεις του καὶ τὶς ἐπιλογὲς τοῦ τρόπου ζωῆς του τυγχάνει σεβασμοῦ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους. Θὰ πρέπει, ὅμως, νὰ ἀντικρύζεται μέσα στὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα ἀντανακλοῦν στὸ ἦθος καὶ τὶς ἀξίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς δομῆς τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους, ποὺ ἀποτελεῖται κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ Ὀρθόδοξους Χριστιανοὺς.

Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, δὲν μπορεῖ μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων νὰ ἐπιβάλλει τὸν τρόπο ζωῆς της στοὺς ἄλλους καὶ οὔτε τὸ ἔργο τῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει νὰ ὑπηρετεῖ πολιτικὰ ἢ ἄλλα συμφέροντα ψηφοθηρίας ἢ καὶ δημοσίας προβολῆς.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μητέρα ὅλων ἀνεξαιρέτως, δὲν κατακρίνει οὔτε καὶ καταδικάζει. Ἀποτελεῖ καταφύγιο στὸ ὁποῖο ὅλοι προσφεύγουμε, γιὰ νὰ βροῦμε μέσα ἀπὸ τὴν ἁγιοπνευματική της ἐμπειρία καὶ τὰ ἁγιαστικὰ μυστήριά της, στήριξη, ἔμπνευση, παρηγοριὰ καὶ ἐνίσχυση στὶς ὑπαρξιακὲς ἀγωνίες καὶ ψυχολογικὲς πιέσεις ποὺ δεχόμαστε.

Ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ συνεργαστεῖ ἄριστα μὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν καμμία θρησκευτικὴ πίστη ἢ μεταφυσικὴ ἀναφορὰ καὶ νὰ μοιραστεῖ μαζί τους τὸν σεβασμὸ στὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω. 8, 32).

Κάνουμε ὡς ἐκ τούτου ἔκκληση στοὺς βουλευτές μας νὰ μὴν ἐκθεμελιώσουν ὅ,τι ὑγιὲς ἀπέμεινε σ’ αὐτὸ τὸν τόπο. Ὁ πνευματικὸς ἐκφυλισμὸς τῆς κοινωνίας δὲν εἶναι τὸ καλύτερο γιὰ ἕνα λαὸ ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐθνική του ἐπιβίωση.

Ἂν τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ φωτίσει τὴν ἀνθρώπινη καρδιά, τότε μπορεῖ νὰ μεταμορφώσει καὶ τὸν ὅλον ἄνθρωπο. Ἡ Ἐκκλησία πάντοτε ἐν ἀγάπῃ καὶ ταπεινώσει προσεύχεται γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγωνίζεται καὶ μετανοεῖ.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου